

Nr 392.

Av herr **Bergström** i Bäckland, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 170, med förslag till förordning om fördelning av automobilskattemedel.*

Med den ökade vägunderhållstunga, som automobiltrafiken medför, skall ett beslut om att en viss bestämd del av automobilskatten kommer att få utgå till vägunderhållet hälsas med tillfredsställelse bland de väghållningsskyldige.

Emellertid kan det icke betraktas som fullt rättvist, att endast de vägdistrikt, vars samtliga vägar övertagits till underhåll medelst vägkassan, skola komma i åtnjutande av bilskattemedel även för vägunderhållet.

De distrikt, som ännu ha kvar det in natura vägunderhållet eller blott delvis överflyttat vägunderhållet på vägkassan, få i lika hög grad som de andra vägdistriktet kännas vid biltrafikens följder med avseende på vägarnas slitning.

Visserligen måste man erkänna, att vägunderhållet kan ske på ett mera modernt sätt, om det överföres på vägkassan, samt att det finnes en del mera trafikerade vägar, vilkas underhåll måste överflyttas på vägkassan, för att det in natura underhållet för sådana vägar icke skall bliva allt för betungande för de jordägare, å vilka detta vilar.

Men å andra sidan har vägunderhållets överflyttande på vägkassan så pass allvarliga konsekvenser, att det icke bör väcka förvåning, om de väghållningsskyldige inom en hel del vägdistrikt vilja i detta avseende gå fram med en viss försiktighet.

Det kan också komma att under en rätt lång följd av år framåt vara från ekonomisk synpunkt fördelaktigast för en del distrikt att å en del mera trafikerade vägar överflytta vägunderhållet på vägkassan, under det att det in natura vägunderhållet bibehålles för de övriga.

Om icke riksdagen rent av vill, genom villkoret att samtliga vägar inom ett vägdistrikt skola vara övertagna till underhåll medelst vägkassan för erhållandet av bilskattemedel till vägunderhåll och förvaltningskostnad, locka till hela vägunderhållets överflyttande inom de olika vägdistriktet på vägkassan, vilket förefaller icke vara lämpligt, då ett sådant överflyttande har icke så liten ekonomisk innebörd för de väghållningsskyldige, borde riksdagen åtminstone bereda möjlighet för de vägdistrikt, vilka överflyttat vägunderhållet av mera trafikerade vägar på vägkassan, att erhålla bidrag av bilskattemedel till underhållet av dessa vägar både vinter- och sommartid samt därå löpande förvaltningskostnader.

Jag är övertygad om att räknenskaperna inom ett vägdistrikt skola kunna föras på ett sådant sätt, att dessa kostnader skola kunna tydligt angivas.

På grund av vad jag sålunda anför, får jag vördsamt föreslå,

att riksdagen måtte för sin del besluta att i Kungl. Maj:ts proposition nr 170 med förslag till förordning om fördelning av automobilskattemedel göra den ändringen, att även vägdistrikt, som blott övertagit mera trafikerade vägar till underhåll medelst väggkassan skall erhålla, för dessa vägars underhåll sommar- och vintertid jämte därå löpande förvaltningskostnader, bidrag av bilskattemedel i samma utsträckning som de vägdistrikt, som överlåtut hela vägunderhållet på väggkassan, beräknat efter den verkliga kostnaden för vägarnas underhåll samt under villkor, som för övrigt angivas i den kungl. propositionen för erhållande av bilskattemedel till vägunderhåll.

Anhållas vördsamt, att vederbörande utskott måtte ändra lagtexten, vartill ett eventuellt bifall till motionen kan giva anledning.

Stockholm den 5 mars 1926.

P. Bergström
i Bäckland.